

de, så jeg vil spørge, om Dansk Folkeparti er vidende om, hvorvidt ansættelsen af den person, som Dansk Folkeparti omtaler, har været godkendt af statsministeren, eller det bare er noget, der er sket ude i selskabet.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Hvis vi går tilbage i sagens historie, har statsministeren været vidende om ansættelsen, og der stod også en enig bestyrelse bag ansættelsen. De bevæggrunde, der blev lagt til grund for det, kan jeg selvfølgelig af gode grunde ikke udtale mig om, men historisk set er jeg selvfølgelig klar over, hvad der er foregået i sagen, og når jeg fremhæver enkeltpersonen, er det på grund af det, der står i det fremsatte forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

SF fremsætter dette forslag som en direkte reaktion på, at forhenværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i sin tid blev hentet ind som direktør for Ørestadsselskabet, uden at stillingen havde været slået op.

Det er selvfølgelig altid en fordel, når der er åbenhed om de ting, der foregår i bl.a. statslige aktieselskaber, for det betyder, at selskabet dermed opnår en høj troværdighed og tillid, og det er vigtigt for de selskabers eksistens.

Når man slår en stilling op, har det jo den fordel, at alle kvalificerede har mulighed for at henvende sig og blive prøvet af, inden det endelige valg træffes. Omvendt ved vi også godt, at når der er tale om topposter i disse selskaber, har ledelsen en klar idé om, hvem der kunne udfylde en sådan post og hvad der kræves af vedkommende, og har måske også en idé om, hvordan kemien vil spille sammen med den øvrige ledelse. Man begynder derfor at sende følere ud for at få den rigtige eller måske få et par interessante emner til at søge stillingen, og det synes vi sådan set er helt legalt. Det er også det, der er sket i denne sag.

Kl. 14.55

Ørestadsselskabet er som andre statslige aktieselskaber reguleret som private aktieselskaber, og det betyder altså, at de har mulighed for at rekruttere ved at headhunte direkte. Vi mener derfor ikke, der er grund til at ændre reglerne, så vi kan ikke støtte SF's forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det ser ikke ud til, at der er nogen spørgsmål. ... Jo, det er meget sent, man noterer altid, men fru Holmsgaard – det er måske en tanke, der opstod i sidste øjeblik?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

På denne tid af året begynder man at være lidt træt i armen.

Fru Henriette Kjær sagde, at Ørestadsselskabet havde sendt følere ud, og at det var helt i orden, men sådan erindrings jeg faktisk ikke historien. Bortset fra bestyrelsesformanden var bestyrelsen uvidende om, hvad der foregik. Statsministeren var derimod vidende om, hvad der foregik, og efterfølgende blev bestyrelsen orienteret direkte af bestyrelsesformanden, men fik aldrig nogen sinde drøftet, hvilke kvalifikationer der skal til for at lede et selskab som Ørestadsselskabet, og hvilken type man skulle gå efter – altså alt det, der skal til, for at man sikrer sig, at man kan få nogle bud på kvalificerede kandidater, hvoraf der selvfølgelig kun kan være en, der får stillingen.

Jeg ved ikke rigtig, hvad fru Henriette Kjær mente med følere, men jeg vil meget gerne have uddybet: Hvad var det for nogle følere, der blev sendt ud af hvem til hvem?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg talte om, at generel praksis er, at man sender følere ud, og det er der vel også sket i dette tilfælde. Hr. Jens Kramer Mikkelsen har vel fået en føler, som gik på, om det var en post, han var interesseret i.

I og med at offentligt regulerede aktieselskaber er inde under de samme regler som private, har man altså lov til at gøre det, og jeg synes sådan set, det er i orden. Men selvfølgelig havde det været hensigtsmæssigt, at hele bestyrelsen var blevet orienteret; det vil jeg meget gerne medgive. Det mener jeg var en fejl i sagsforløbet, og det beklager jeg da. Men ellers mener jeg, man skal have lov til at headhunte for at få de rigtige folk.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at fru Henriette Kjær ikke ved, om der blev sendt følere ud eller ej, men vi kan i hvert fald konstatere, at føleren nok ikke behøvede være ret lang, for det var formanden og